

Uchwała

Komisji Habilitacyjnej powołanej pismem Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów z dnia 1 czerwca 2015 r. na podstawie art. 18a, ust. 5 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595 z późn. zm.), w brzmieniu ustalonym Ustawą z dnia 18 marca 2011 r. (Dz. U. Nr 84, poz. 455 z późn. zm.)

w sprawie: **przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr. Łukasza Dziewita wszczętego w dniu 11 maja 2015 r. w dziedzinie nauk biologicznych, w dyscyplinie biologia**

§ 1

Komisja, działając zgodnie z ww. ustawą, w oparciu o rozporządzenie MNiSW z dnia 22 września 2011 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. Nr 204, poz. 1200) i stosując kryteria zawarte w Rozporządzeniu MNiSW z dnia 1 września 2011 r. (Dz. U. Nr 196, poz. 1165), po zapoznaniu się z przygotowanymi recenzjami osiągnięcia naukowego oraz materiałami dokumentującymi wymagane aktywności Habilitanta, dokonała oceny osiągnięcia naukowego oraz całości Jego dorobku naukowego, dydaktycznego, popularyzatorskiego i organizacyjnego. **Na posiedzeniu w pełnym, siedmioosobowym składzie, w dniu 17 lipca 2015 r., w głosowaniu jawnym Komisja jednomyślnie pozytywnie zaopiniowała wniosek o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk biologicznych w dyscyplinie biologia dr. Łukaszowi Dziewitowi.**

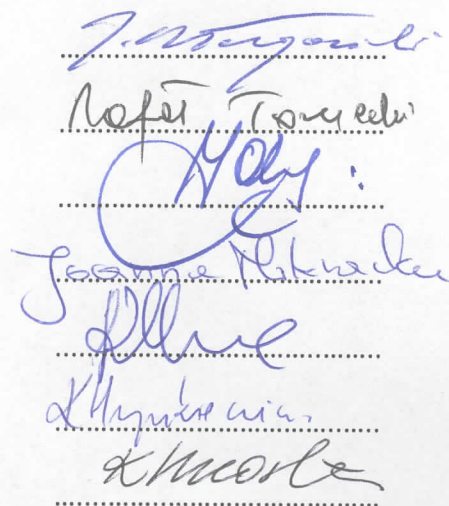
§ 2

Integralną częścią niniejszej uchwały jest załącznik nr 1 stanowiący jej uzasadnienie.

§ 3

Komisja przekazuje niniejszą uchwałę Radzie Wydziału Biologii Uniwersytetu Warszawskiego.

1. Prof. dr hab. Jerzy Długoński – przewodniczący komisji
2. Dr hab. Rafał Tomecki – sekretarz komisji
3. Prof. dr hab. Adam Jaworski – recenzent
4. Dr hab. Joanna Mokracka – recenzent
5. Prof. dr hab. Jolanta Zakrzewska-Czerwińska – recenzent
6. Dr hab. Katarzyna Hryniewicz – członek komisji
7. Dr hab. Katarzyna Brzostek – członek komisji

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Warszawa, 17 lipca 2015 r.

Załącznik nr 1.

do Uchwały z dnia 17 lipca 2015 roku, podjętej przez Komisję Habilitacyjną powołaną w dniu 1 czerwca 2015 r. przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów (pismo Nr BCK – III-L-7797/2015), w celu: **przeprowadzenia postępowania o nadanie dr. Łukaszowi Dziewitowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk biologicznych, dyscyplinie biologia.**

1. Uwagi ogólne

Komisja zapoznała się ze wszystkimi materiałami dotyczącymi postępowania habilitacyjnego dr. Łukasza Dziewita: (1) kopią dokumentu stwierdzającego posiadanie stopnia naukowego doktora, poświadczoną za zgodność z oryginałem, (2) autoreferatem, przedstawiającym opis dorobku i osiągnięć naukowych, (3) wykazem opublikowanych przez Habilitanta prac naukowych, wraz z opisem udziału Habilitanta w tych pracach, (4) dostarczonymi informacjami o osiągnięciach dydaktycznych, współpracy z instytucjami, wyjazdach i konferencjach, (5) kopiami publikacji stanowiących wskazane przez Habilitanta osiągnięcie naukowe wraz z oświadczeniami współautorów, jak również z recenzjami przygotowanymi przez recenzentów powołanych w postępowaniu habilitacyjnym: prof. Adama Jaworskiego, dr hab. Joannę Mokrącką oraz prof. Jolantę Zakrzewską-Czerwińską. Komisja stwierdziła, że dokumentacja wniosku została przygotowana zgodnie z wytycznymi zawartymi w Ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595, ze zmianami Dz. U. z 2005 r. Nr 164, poz. 1365, Dz. U. z 2010 r. Nr 96, poz. 620 i Nr 182, poz. 1228 oraz Dz. U. z 2011 r. Nr 84 poz. 455) i od strony formalnej nie budzi zastrzeżeń.

2. Sylwetka Habilitanta

Pan dr Łukasz Dziewit ukończył z wyróżnieniem studia licencjackie, a następnie magisterskie na Wydziale Biologii Uniwersytetu Warszawskiego, uzyskując w 2005 roku tytuł magistra biotechnologii na podstawie pracy dyplomowej zatytułowanej „Identyfikacja i charakterystyka funkcjonalna systemu stabilizującego *tad-ata* z plazmidu pAMI2 *Paracoccus aminophilus*”, wykonanej pod opieką Pana prof. dr hab. Dariusza Bartosika. W latach 2005-2009 dr Łukasz Dziewit był uczestnikiem studiów doktoranckich na Wydziale Biologii UW, gdzie – również pod kierunkiem Pana prof. Bartosika – przygotował rozprawę doktorską pt. „Genomika strukturalna i funkcjonalna plazmidów bakterii metylotroficznej *Paracoccus aminophilus* JCM 7686”, którą obronił w 2009 roku uzyskując stopień

doktora nauk biologicznych. Dysertacja została wyróżniona przez Radę Wydziału Biologii UW, a także uzyskała nagrodę indywidualną II stopnia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Od roku 2009 do chwili obecnej dr Łukasz Dziewit jest zatrudniony na stanowisku adiunkta w Zakładzie Genetyki Bakterii Instytutu Mikrobiologii na Wydziale Biologii Uniwersytetu Warszawskiego.

3. Ocena osiągnięcia naukowego przedstawionego w postaci cyklu publikacji

Jako osiągnięcie naukowe Habilitant przedstawił do oceny cykl siedmiu oryginalnych, spójnych tematycznie prac badawczych opublikowanych w latach 2012-2015, objętych wspólnym tytułem „Ruchome elementy genetyczne i ich rola w adaptacji do środowisk ekstremalnych”. Wszystkie prace opublikowane zostały w recenzowanych czasopismach międzynarodowych o uznanej renomie, uwzględnionych w bazie JCR; łączna liczba punktów MNiSW wynosi **225**, a sumaryczny współczynnik oddziaływania (IF) czasopism, w których ukazały się prace Habilitanta wynosi **22,6** (zgodnie z rokiem opublikowania). W opinii p. Prof. A. Jaworskiego „Wynik ten należy uznać we współczesnej biologii molekularnej bakterii za znakomity, biorąc pod uwagę także obecne uwarunkowania prowadzonych badań naukowych w Polsce”. Prace przedstawione jako osiągnięcie naukowe mają następujące współczynniki cytowań (do dnia złożenia wniosku) – praca nr 1 – 0 cytowań, praca nr 2 – 3 cytowania, praca nr 3 – 1 cytowanie, praca nr 4 – 3 cytowania, praca nr 5 – 4 cytowania, praca nr 6 – 2 cytowania i praca nr 7 – 5 cytowań. Sumaryczna liczba cytowań (18) nie jest może imponująca, jednak wszyscy Recenzenci są zgodni, że będzie ona bez wątpienia szybko wzrastać w miarę upływu czasu, gdyż publikacje wchodzące w skład osiągnięcia naukowego dr. Dziewita ukazały się w ostatnich 3 latach. Wszystkie publikacje wskazane przez Habilitanta jako osiągnięcie naukowe są pracami zespołowymi, przy czym we wszystkich dr Dziewit jest pierwszym autorem, a w pięciu z nich jest dodatkowo autorem korespondującym, co, jak zaznacza p. Prof. J. Zakrzewska-Czerwińska „Dowodzi (...) dobitnie, że dr Łukasz Dziewit jest dojrzałym i samodzielnym naukowcem”. Określony przez Habilitanta procentowy udział w powstawaniu prac był istotny – wynosił 25% w przypadku jednej pracy i od 50 do 90% dla pozostałych 6 publikacji, obejmując współautorstwo koncepcji badań, zaplanowanie i wykonanie części eksperymentów laboratoryjnych, sekwencjonowanie, adnotacje, analizy i deponowanie w bazach danych sekwencji nukleotydowych ruchomych elementów genetycznych, analizy i interpretację wyników badań, udział w przygotowaniu manuskryptów, opiekę nad studentami uczestniczącymi w projektach oraz, w kilku przypadkach, pozyskanie środków na finansowanie badań. Co ważne, wiodący udział dr. Dziewita w publikacjach wchodzących w skład osiągnięcia habilitacyjnego został potwierdzony przez współautorów wszystkich prac w załączonych oświadczeniach.

W zbiorze prac, które są podstawą postępowania habilitacyjnego, dr Dziewit zawarł publikacje, których tematyka badawcza obejmuje zagadnienia związane z charakterystyką mobilnych elementów genetycznych bakterii występujących w środowiskach ekstremalnych, ze szczególnym uwzględnieniem

ich znaczenia w adaptacji mikroorganizmów ekstremofilnych do życia oraz wzajemnych relacji tych elementów z komórką gospodarza. Habilitant przedstawia w tych pracach trzy główne nurty badawcze, koncentrujące się wokół (i) bakterii psychrotolerancyjnych, (ii) metalotolerancyjnych oraz (iii) rozkładających toksyczne związki organiczne i hipertolerancyjnych względem takich substancji. Pani dr hab. J. Mokracka stwierdza, że „Do badań stosowano nowoczesne metody mikrobiologii, biologii molekularnej, biotechnologii i bioinformatyki”. Podobnie, p. Prof. J. Zakrzewska-Czerwińska zauważa, że „Badania mają charakter interdyscyplinarny, obejmując typową mikrobiologię środowiskową, biologię molekularną oraz genomikę środowiskową”, oraz że „Habilitant wykorzystał nowoczesny warsztat pracy w tym sekwencjonowanie nowej generacji oraz zaawansowane analizy genomiczne”. Ponadto, p. Prof. A. Jaworski ocenia, że „... analiza struktury i funkcji bardzo dużej liczby elementów genetycznych w populacjach środowiskowych bakterii ekstremofilnych obejmowała szeroko zakrojone interdyscyplinarne badania z zakresu mikrobiologii środowiskowej, genetyki bakterii, ekologii molekularnej, biologii molekularnej, genomiki i bioinformatyki”.

Za najważniejsze osiągnięcia dr. Dziewita, które zostały przedstawione w tym cyklu publikacji, członkowie Komisji uznali:

- zidentyfikowanie modułów genetycznych odpowiedzialnych za adaptację bakterii psychrotolerancyjnych oraz przeprowadzenie po raz pierwszy meta-analizy nieopisanych wcześniej plazmidów tych bakterii;
- identyfikację kilkunastu nieopisanych wcześniej plazmidów oraz dwóch sekwencji insercyjnych bakterii metaloterancyjnych oraz plazmidu-profaga obejmującego moduł odpowiedzialny za syntezę *de novo* koenzymu NAD, który może pozwalać bakteriom na prowadzenie wydajnych metabolicznie reakcji redukcji i utleniania w środowisku charakteryzującym się ekstremalnie wysokim stężeniem metali, co stanowi potencjalnie ważną fenotypową cechę adaptacyjną;
- wykazanie zależności aktywności modułów warunkujących oporność na jony metali ciężkich od „tła genetycznego” gospodarza;
- ustalenie sekwencji genomu *Paracoccus aminophilus* oraz kompleksową analizę jego organizacji;
- identyfikację i analizę funkcjonalną chromidów pierwszo- i drugorzędowych *P. aminophilus*;
- zidentyfikowanie nieznanymi wcześniej elementami transpozycyjnymi, w tym transpozonu Tn5393, warunkującego oporność na streptomycynę i transpozonu złożonego Tn6097, zawierającego moduły warunkujące rozkład argininy w warunkach beztlenowych oraz oporność na daunorubicynę i doksorubicynę;
- opisanie mechanizmów aktywacji transkrypcji przyległych genów przez elementy transpozycyjne;
- identyfikację i analizę genomu pierwszego funkcjonalnego faga bakterii z rodzaju *Paracoccus*.

Recenzenci wysoko ocenili wartość naukową wskazanych prac, dostrzegając w nich elementy nowości naukowej. Zwrócili uwagę na kompleksowość i spójność badań. Prof. A. Jaworski za niezwykle cenne i oryginalne uznaje znakomicie udokumentowane wyniki dotyczące złożonych współzależności ruchomych modułów adaptacyjnych (MGE)-gospodarz, natomiast p. dr hab. J. Mokracka uważa, że „Wyniki analiz dostarczają cennych informacji na temat nie tylko występowania, struktury i funkcji mobilnych elementów genetycznych obecnych u bakterii ekstremofilnych, lecz również mechanizmów zmienności genetycznej mikroorganizmów”.

Wszyscy Recenzenci zgodnie stwierdzili, że zawartość merytoryczna publikacji wskazanych przez Habilitanta jako osiągnięcie naukowe spełnia kryteria wymagane do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego. Ponadto, z uwagi na wysoki poziom naukowy przedstawionego osiągnięcia oraz znaczący wkład w rozwój wiedzy na temat organizacji i funkcji ruchomych elementów genetycznych w adaptacji bakterii do środowisk ekstremalnych, wszyscy Recenzenci wnoszą do Rady Wydziału Biologii Uniwersytetu Warszawskiego o wyróżnienie osiągnięcia naukowego dr. Łukasza Dziewita stosowną nagrodą.

W podsumowaniu: W opinii członków Komisji osiągnięcie naukowe dr. Łukasza Dziewita przedstawione w postaci cyklu publikacji pod wspólnym tytułem „Ruchome elementy genetyczne i ich rola w adaptacji do środowisk ekstremalnych”, spełnia wymogi niezbędne do ubiegania się o stopień naukowy doktora habilitowanego i zasługuje na wyróżnienie stosowną nagrodą.

4. Ocena dorobku naukowego Habilitanta

Członkowie komisji wysoko ocenili dorobek naukowy dr. Łukasza Dziewita. Jest On współautorem 20 publikacji naukowych, z których 19 to prace oryginalne, a 1 to artykuł przeglądowy. Jak zauważa Prof. J. Zakrzewska-Czerwińska, „Wszystkie prace doświadczalne opublikowane zostały w międzynarodowych czasopismach specjalistycznych o wysokiej randze naukowej...” z listy Journal Citation Reports (JCR), w tym 18 po uzyskaniu przez Habilitanta stopnia naukowego doktora; w dobrych i bardzo dobrych czasopismach takich jak *Journal of Bacteriology*, *Frontiers in Microbiology*, *Journal of Virology*, *PLoS ONE*, *Plasmid*, *BMC Genomics* czy *BMC Microbiology*. Prof. A. Jaworski zwrócił uwagę na wysoki procentowy udział Habilitanta w przygotowaniu prac, które nie weszły w skład osiągnięcia naukowego. Łącznie publikacje dr. Łukasza Dziewita osiągają sumaryczny współczynnik oddziaływania (IF) **61** oraz **615** punktów MNiSW. Sumaryczna liczba cytowań wg bazy Web of Science (WoS) wynosi aktualnie **114** (**70** bez autocytowań), natomiast indeks Hirscha dla Habilitanta osiągnął wartość **5** (dane z WoS), przy średniej liczbie 4,96 cytowań na publikację. Prof. A. Jaworski podkreślił, że wskaźniki naukometryczne osiągnięć Habilitanta są bardzo dobre, biorąc pod uwagę fakt, że dorobek dr. Dziewita został zgromadzony w ciągu zaledwie 8 lat (2007-2015). Pan Profesor nie ma również wątpliwości, że wartości te będą z upływem czasu szybko narastać. Podobnie, zdaniem p. dr hab. J. Mokrackiej

wymienione parametry „... świadczą o dobrej jakości dorobku naukowego Habilitanta, biorąc pod uwagę krótki okres ich funkcjonowania w obiegu naukowym”. Listę dokonań naukowych dr. Dziewita dopełniają: rozdział w książce „Bacterial Pangenomics”, artykuł przeglądowy w Biuletynie Polskiego Towarzystwa Genetycznego, 3 zgłoszenia patentowe (w tym 2 krajowe oraz 1 międzynarodowe) oraz ponad 70 sekwencji nukleotydowych zdeponowanych w bazach NCBI (w tym genomów bakteryjnych, plazmidów, bakteriofaga oraz elementów transpozycyjnych). Na szczególną uwagę zasługuje również duża aktywność Habilitanta w prezentowaniu wyników badań – dr Dziewit uczestniczył w ponad 40 międzynarodowych i krajowych konferencjach naukowych, przedstawiając odpowiednio: 48 i 19 komunikatów zjazdowych. W 8 przypadkach wyniki były prezentowane przez Habilitanta w formie referatu. Warto zauważyć, że Habilitant z powodzeniem samodzielnie pozyskiwał środki finansowe na dofinansowanie udziału w konferencjach, a niektóre z doniesień konferencyjnych zostały wyróżnione nagrodami komitetów organizacyjnych.

Osiągnięcia dr. Dziewita w pracy naukowej były wielokrotnie nagradzane (w sumie 29 razy), m.in. Mazowieckim Stypendium Doktoranckim, stypendiami UW (w tym stażowymi) dla młodych doktorów, Nagrodami Zespołowymi JM Rektora UW, wyróżnieniami Komitetu Mikrobiologii PAN w konkursie im. Prof. Bassalika na najlepszą krajową pracę eksperymentalną z zakresu mikrobiologii (trzykrotnie: w latach 2007, 2008 i 2012), nagrodami I i II stopnia im. Prof. Mikulaszka, przyznanymi przez Polskie Towarzystwo Mikrobiologów za prace dotyczące analiz ruchomych elementów genetycznych bakterii (również trzykrotnie) oraz nagrodami I i II stopnia Polskiego Towarzystwa Genetycznego w konkursach na najlepsze prace doświadczalne z zakresu genetyki mikroorganizmów wykonane w polskich laboratoriach (trzykrotnie: w latach 2008, 2009 i 2013). Habilitant był również finalistą prestiżowego konkursu SCOPUS-Perspektywy Young Researcher Award w roku 2009.

Wszyscy recenzenci podkreślają, że zainteresowania naukowe Habilitanta wykraczają poza tematykę ruchomych elementów genetycznych bakterii ekstremofilnych, wokół której koncentruje się osiągnięcie naukowe będące podstawą wniosku o nadanie stopnia doktora habilitowanego. Część prac niewchodzących w skład osiągnięcia dotyczy konstrukcji nowych narzędzi genetycznych i układów biologicznych dla potrzeb nowoczesnej biotechnologii molekularnej. Kolejny nurt badań, prowadzonych przez Habilitanta we współpracy z innymi ośrodkami naukowymi dotyczy zagadnień z zakresu mikrobiologii klinicznej (między innymi mechanizmów lekooporności prątków gruźlicy i nowych metod identyfikacji patogenów w krwi pacjentów). Ponadto, dr Dziewit prowadził i kontynuuje badania z zakresu genomiki funkcjonalnej i metagenomiki bakterii psychrofilnych, a także uczestniczy w pracach konsorcjum naukowo-przemysłowego, które podjęło próbę opracowania technologii przyspieszonej produkcji biogazu z osadów ściekowych przy użyciu biopreparatów i biosuplementów.

W podsumowaniu: Wszyscy członkowie Komisji stwierdzili, że ogólny dorobek naukowy dr. Łukasza Dziewita spełnia wymogi stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego oraz stanowi istotny wkład w rozwój nauk biologicznych.

5. Ocena doświadczenia w kierowaniu projektami i współpracy międzynarodowej oraz krajowej

Dr Dziewit zdobył znaczące doświadczenie w kierowaniu projektami badawczymi, realizując w charakterze kierownika 6 krajowych projektów badawczych – 4 przyznane przez MNiSW (w tym 3 w programie Iuventus Plus, skierowanym do młodych naukowców), jeden przez NCN (w programie SONATA) oraz jeden przez NCBiR/NFOŚiGW (w programie GEKON). Prof. A. Jaworski stwierdził, że Habilitant pozyskuje „...od lat liczne i poważne środki finansowe w postaci grantów” i ma „... bardzo duże doświadczenie w opracowywaniu i realizacji „nośnych” naukowo projektów badawczych”. Dr hab. J. Mokracka zaznaczyła, że tak poważne doświadczenie w kierowaniu grantami świadczy o samodzielności naukowej doktora Łukasza Dziewita, co jest niezwykle istotne w przypadku kandydatów na stopień doktora habilitowanego. Habilitant był ponadto kierownikiem czterech niskonakładowych grantów w ramach konkursu na Badania Własne (BW – obecnie Dotacja Statutowa Młodych) na Wydziale Biologii UW oraz wykonawcą w 10 innych projektach badawczych.

Habilitant nie odbył jak dotąd długoterminowego stażu podoktorskiego, co w opinii p. Prof. J. Zakrzewskiej-Czerwińskiej może być przyczyną braku udokumentowanej współpracy dr. Dziewita z naukowcami z zagranicznych ośrodków badawczych. Pani Profesor zauważa, że „... dotychczasowa kariera naukowa [Habilitanta (przyp. Sekretarza)] (łącznie ze studiami) przebiegała tylko w jednej jednostce naukowej”. Z kolei p. Prof. A. Jaworski stwierdza, że fakt, iż dorobek naukowy, który „... dr Łukasz Dziewit stworzył i wypracował w Polsce, bez długoterminowych staży naukowych w ośrodkach zagranicznych”, jest tym bardziej godny podkreślenia, a „... bardzo duża aktywność międzynarodowa Habilitanta przejawiała się poprzez prezentację wyników (...) na 27 konferencjach międzynarodowych w wielu krajach Europy, w USA i w Australii”. Tym niemniej, po obronie doktoratu Habilitant brał udział w 3 krótkoterminowych stażach badawczych w różnych instytucjach naukowych (w Niemczech oraz we Włoszech) – pobyty te składają się w sumie na 4 miesiące badań prowadzonych za granicą. O umiejętności współpracy Habilitanta z innymi naukowcami świadczy natomiast Jego udział w realizacji kilku grantów MNiSW, NCN i NCBiR wspólnie z partnerami z innych uczelni i instytutów PAN oraz członkostwo w aż 5 Konsorcjach realizujących bardzo poważne projekty naukowe.

Podsumowując, Członkowie Komisji stwierdzili, że Habilitant ma bogate doświadczenie w kierowaniu projektami badawczymi oraz we współpracy naukowej.

6. Ocena dorobku dydaktycznego, popularyzatorskiego i organizacyjnego Habilitanta

Recenzenci zgodnie podkreślili, że dr Łukasz Dziewit posiada bardzo bogate doświadczenie dydaktyczne. Prof. A. Jaworski ocenia, że Habilitant „... wzorowo wypełnia na Wydziale Biologii Uniwersytetu Warszawskiego obowiązki nauczyciela akademickiego”. Dr Dziewit uczestniczy (bądź uczestniczył) w realizacji zajęć dydaktycznych w ramach takich przedmiotów, jak „Ruchome elementy genetyczne bakterii”, „Biologia komórki”, „Biologia molekularna z genetyką” i „Genetyka bakterii”. Dr Dziewit prowadził zarówno wykłady, konwersatoria, jak i zajęcia laboratoryjne, niejednokrotnie biorąc udział w opracowaniu programu zajęć, nowych układów doświadczalnych oraz w przygotowaniu skryptów do ćwiczeń. Na podkreślenie zasługuje fakt, iż od 2010 roku dr Dziewit współorganizuje i prowadzi zajęcia w języku angielskim dla studentów zagranicznych. W czasie pracy na Uniwersytecie Warszawskim pod opieką naukową Habilitanta powstało 5 prac licencjackich i 6 magisterskich (kolejne 6 prac dyplomowych jest w toku). Dr Łukasz Dziewit pełni również funkcję promotora pomocniczego w przewodzie doktorskim mgr. Jakuba Czarneckiego i sprawuje opiekę nad dwoma innymi doktorantami, w tym laureatką Diamentowego Grantu. Z innych osiągnięć dydaktycznych Habilitanta warto wymienić prowadzenie zajęć dla doktorantów kierunków przyrodniczych, uczestników studiów podyplomowych oraz sprawowanie funkcji tutora studentów Międzywydziałowych Indywidualnych Studiów Matematyczno-Przyrodniczych (MISMaP) na UW. Ponadto dr Dziewit zrecenzował 12 prac dyplomowych (w tym 10 licencjackich i 2 magisterskie) oraz 3 wnioski o niskonakładowe granty na badania w ramach konkursu Dotacja Statutowa Młodych (DSM).

Habilitant ma także duże osiągnięcia w dziedzinie popularyzowania wiedzy. Można tu wymienić wielokrotne prowadzenie zajęć w ramach Festiwalu Nauki na Wydziale Biologii UW, wygłoszenie wykładu w ramach cyklu „Spotkania z Biologią XXI wieku” oraz opiekę nad Stypendystami Krajowego Funduszu na Rzecz Dzieci.

Dr Dziewit jest również bardzo aktywnie zaangażowany w działalność organizacyjną na Wydziale Biologii UW jako członek Rady Wydziału oraz rozmaitych Komisji Wydziałowych. W ubiegłych latach brał także udział w pracach Komisji Rekrutacyjnej na studia I i II stopnia, zespołu opracowującego plan reformy studiów oraz komisji dostosowujących programy kształcenia na różnych kierunków studiów do wymogów Krajowych Ram Kwalifikacji. Habilitant był też współorganizatorem międzynarodowej konferencji dla doktorantów zajmujących się problematyką biologii ewolucyjnej. Osiągnięcia organizacyjne dr. Dziewita zostały trzykrotnie uhonorowane nagrodą zespołową JM Rektora UW.

Dr Dziewit przejawia także znaczącą aktywność w pracy na rzecz środowiska naukowego. Habilitant pełni funkcję redaktora w czasopiśmie „Polish Journal of Microbiology” oraz jest członkiem Polskiego Towarzystwa Genetycznego i *International Society for Extremophiles*. Był recenzentem 22 prac naukowych w czasopismach międzynarodowych oraz krajowych, co zdaniem dr hab. Joanny Mokrackiej świadczy o tym, że jest On „... uznanym i cenionym w środowisku naukowcem”, a w opinii

prof. Adama Jaworskiego jest to także miarą międzynarodowego uznania dla kompetencji naukowych dr. Łukasza Dziewita. Dr Dziewit opracował też jedną ekspertyzę jako członek zespołu eksperckiego w spółce spin-off RDLS sp. z o.o., założonej przy UW.

W podsumowaniu: Komisja stwierdziła, że oceniany dorobek dydaktyczny i popularyzatorski oraz organizacyjny dr. Łukasza Dziewita w pełni odpowiada wymaganiom stawianym kandydatom do stopnia doktora habilitowanego.

7. Wniosek końcowy

Członkowie Komisji bardzo pozytywnie ocenili cały dorobek naukowy, dydaktyczny i organizacyjny Habilitanta. Jednogłośnie stwierdzili, że osiągnięcie naukowe przedstawione jako podstawa postępowania habilitacyjnego, którym jest cykl siedmiu publikacji opatrzonych wspólnym tytułem „Ruchome elementy genetyczne i ich rola w adaptacji bakterii do środowisk ekstremalnych”, stanowi istotny wkład w rozwój dyscypliny naukowej – biologii. Tym samym Komisja uznała, że Habilitant spełnia wymagania stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego, określone w art. 16 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595, ze zmianami Dz. U. z 2005 roku Nr 164, poz. 1365, Dz. U. z 2010 roku Nr 96, poz. 620 i Nr 182, poz. 1228 oraz Dz. U. z 2011 roku Nr 84, poz. 455) w brzmieniu ustalonym Ustawą z dnia 18 marca 2011 r. (Dz. U. Nr 84, poz. 455 z późn. zm.).

Biorąc powyższe pod uwagę, **Członkowie Komisji przedkładają Wysokiej Radzie Wydziału Biologii Uniwersytetu Warszawskiego uchwałę popierającą wniosek o nadanie dr. Łukaszowi Dziewitowi stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk biologicznych w dyscyplinie biologia. Ponadto, z uwagi na wysoki poziom dorobku naukowego Habilitanta, członkowie Komisji zgodnie wnoszą o wyróżnienie Jego Osiągnięcia Naukowego stosowną nagrodą.**

...*Rafał Tomecki*.....
Sekretarz Komisji Habilitacyjnej
dr hab. Rafał Tomecki

.....*Jerzy Długoński*.....
Przewodniczący Komisji Habilitacyjnej
prof. dr hab. Jerzy Długoński